12/10/2023

Πρωτοπρεσβύτερος π. Σπυρίδων Βασιλάκος: «Κλειστή πόρτα της ύπαρξης και ηρωική έξοδος»

/ Ενορίες

Ομιλία με θέμα «Κλειστή πόρτα της ύπαρξης και ηρωική έξοδος», πραγματοποίησε ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Σπυρίδων Βασιλάκος, κληρικός της Ιεράς Μητροπόλεως Θηβών και Λεβαδείας, Διευθυντής του Ραδιοφωνικού Σταθμού «Βοιωτική Εκκλησία», στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, την Τετάρτη 11 Οκτωβρίου 2023.

Της ομιλίας, που δόθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...», προηγήθηκε Ιερά Παράκληση προς την Υπεραγία Θεοτόκο τη Βηματάρισσα.

Το θέμα της κλειστής πόρτας της υπάρξεως είναι πολύ ιδιαίτερο, γιατί όπως είπε ο π. Σπυρίδων ξεκινώντας την ομιλία του, σηματοδοτεί την κατάσταση του ανθρώπου και την σχέση του με τον Θεό. Ο άνθρωπος είναι δημιουργημένος για να είναι ανοιχτός προς τον Δημιουργό του κι έτσι να είναι ανοιχτός και προς τον άλλον άνθρωπο, προς τα πάντα και τους πάντες.

Αυτό φαίνεται απ’ όταν η αγάπη του Θεού βλέπει τον Αδάμ και δημιουργεί την Εύα, δίνοντας του την δυνατότητα της εξόδου από τα όρια του εαυτού του.

Ο Θεός, όπως τόνισε, δίνει πάντα στον άνθρωπο αυτήν την προϋπόθεση, δηλαδή να μπορεί να βγαίνει από τον εαυτό του, να ανοίγεται και να δίνεται. Κι όταν ο άνθρωπος ανοίγεται και δίνεται, τότε πραγματικά είναι η εικόνα του Θεού.

«Έχουμε έναν Θεό, ο οποίος βγήκε όχι από την θεότητα Του αλλά από τη δόξα Του κι έγινε άνθρωπος για να συναντήσει τον άνθρωπο και αυτό οι Πατέρες της Εκκλησίας το ονομάζουν ως μία ηρωική έξοδο του Θεού. Έχουμε ένα Θεό ο οποίος ανοίγεται και είναι διαρκώς ανοιχτός προς τον άνθρωπο και δίνεται διαρκώς η αγάπη Του στον άνθρωπο. Κι έχουμε έναν άνθρωπο που του δόθηκε κάθε προϋπόθεση, όντας δημιουργημένος ανοιχτός, να παραμείνει ανοιχτός κι εκείνος τελικά έκλεισε από τον εγωισμό του. Αυτό το κλείσιμο σηματοδοτεί και τον θάνατο του ανθρώπου.»

Όταν ο Θεός βλέπει τον άνθρωπο να κλείνεται, συνέχισε ο π. Σπυρίδων, του δίνει η αγάπη Του τις προϋποθέσεις να ανοίξει. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση της ηρωικής εξόδου του Αβραάμ, που δεν εγκλωβίστηκε στο θέλημα του κι ενώ είναι πολύ καλά βολεμένος σε όλα, έρχεται η φωνή του Θεού και τον βγάζει απ’ όλα αυτά, για να πάει εκεί που θα Τον οδηγήσει, χωρίς να του πει που.

Και βλέπουμε τον Αβραάμ να βγαίνει από το θέλημα και την καθημερινότητα του κι επειδή άνοιξε τα πάντα, βρέθηκε τελικά στον δρόμο της προσωπικής του ελευθερίας, που είναι το θέλημα του Θεού. Αυτό το θέλημα του Θεού που ελευθερώνει, λυτρώνει και θεραπεύει τον άνθρωπο.

«Το «γεννηθήτω το θέλημα Σου» στην Κυριακή προσευχή, είναι η μεγαλύτερη πνευματική διακήρυξη ελευθερίας που έχει ακουστεί ποτέ. Αυτό ζητάω από τον Θεό όταν το λέω, το δικό μου θέλημα θάνατος, το δικό Σου θέλημα ελευθερία.»

Ιδιαίτερα χαρακτηριστική είναι επίσης η περίπτωση του αγίου Νεκταρίου, στην οποία αναφέρθηκε ο π. Σπυρίδων, όπου μας κάνει εντύπωση πως είναι δυνατόν αυτός ο άνθρωπος να έχει μία ανοιχτή καρδιά και να προσεύχεται, να αγαπά και να μνημονεύει τους συκοφάντες του, οι οποίοι τον κυνήγησαν μέχρι το τέλος της ζωής του. Ή πως είναι δυνατόν ο άγιος Διονύσιος να συγχωρήσει το φονιά του αδερφού του, αλλά και όλα όσα βλέπουμε στη ζωή των αγίων που αγαπούσαν και συγχωρούσαν.

Από την στιγμή που άνοιξαν ενώπιον του Θεού την καρδιά τους, δεν μπορούν να την κλείσουν ούτε στο φονιά, ούτε στον συκοφάντη, ούτε στον διώκτη, σε κανέναν. Και οι άγιοι όσο αγωνίζονται κι όσο ζουν το ευαγγέλιο, μοιάζουν στον ίδιο τον Θεό.

«Αν δεν ανοίξει ο άνθρωπος, αν δεν ανοίξει το μπουμπούκι, θα φανεί η ωραιότητα του και θα σκορπιστεί η ευωδία του; Έχει αξία η ζωή του και η πορεία του;»

Κάθε λόγος του Χριστού, επεσήμανε ο π. Σπυρίδων, είναι μία πρόσκληση να βγούμε μέσα από την οποιαδήποτε μορφή θανάτου έχουμε πέσει. Μέσα από την οποιαδήποτε αιχμαλωσία δημιουργήσαμε με τον τρόπο της ζωής μας. Και βλέπουμε τον Χριστό να μας βγάζει από τον τάφο και να μας ελευθερώνει από αυτόν.

Ο άνθρωπος πλέον αναπνέει και γι' αυτό ήρθε ο Χριστός. Για να ανοίξει τον κλειστό άνθρωπο, που νεκρώθηκε, που αυτονομήθηκε, που απομονώθηκε, που τα έχασε όλα. Κι αυτά που μας προτείνει το Ευαγγέλιο, την αγάπη, την ταπείνωση, την αρετή, την συγχώρηση, είναι οι τρόποι με τους οποίους μπορούμε να ανοίξουμε και να ελευθερωθούμε.

Και οι Πατέρες της Εκκλησίας, μας λένε ότι για να ανοίξει, να βγει, να ελευθερωθεί και να αγαπήσει ο άνθρωπος, πρέπει πρώτα να συνειδητοποιήσει, να αποδεχθεί, να ταπεινωθεί και να μετανοήσει. Γιατί για να βγει έξω πρέπει πρώτα να συνειδητοποιήσει ότι είναι μέσα, τι έχει μέσα του.

Και γι' αυτό, όπως είπε ο π. Σπυρίδων ολοκληρώνοντας την ομιλία του:

«Οπωσδήποτε χρειάζεται ενώπιον του Θεού να ανοίξω, να φωτίσει ο Θεός να δω την αλήθεια, να δω το σκοτάδι, να δω την πραγματικότητα, να δω την φθορά, να αποδεχθώ, να ταπεινωθώ, να μετανοήσω.

Εκεί, ακριβώς στο σημείο της μετανοίας, σε αυτό το άνοιγμα του ανθρώπου προς τον Θεό, γεννιέται η αλήθεια μας. Αυτή αλήθεια που μπορεί να σταθεί απέναντι σε κάθε άνθρωπο γιατί ήδη έχει σταθεί ενώπιον του Θεού.

Ο χριστιανός όχι μόνο είναι ανοιχτός, αλλά μένει και στην πόρτα. Γιατί ο καθένας από εμάς περιμένει τον ίδιο τον Χριστό. Κι από αυτό θα καταλάβουμε τελικά πόσο ανοίξαμε, αφού ο άνθρωπος που άνοιξε ενώπιον του Θεού, είναι αυτός που διαρκώς Τον αναμένει και διαρκώς Τον υποδέχεται.»

(Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι.Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς)